

bylo o jmění dlužníka zahájeno vyrovnací řízení, nesměla býti podle § 12 vyr. řádu exekuce povolena.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

Důvody:

Vyrovnaní řízení bylo zahájeno dne 8. dubna 1932. Soudním smírem ze dne 9. května 1932 zavázal se žalovaný kromě k zaplacení jistiny 1.000 Kč nahraditi žalobkyni i útraty sporu, jak budou soudem upraveny. Útraty tyto byly pak soudem na 1.768 Kč 10 h upraveny, nikoli však přisouzeny. Ne zcela případně odkazuje proto dovolací rekurs na zdejší plenární rozhodnutí ze dne 11. října 1927 Pres 1.200 z roku 1925 uveřejněné ve sb. n. s. pod čís. 7392, ale v podstatě má pravdu, jelikož zásada tam vyslovená, že pro vznik útratové pohledávky nerozhoduje doba, kdy byl učiněn náklad, platí i v případě, že spor byl ukončen smírem, jenže v tomto případě na místo soudního výroku nastupuje dohoda stran a rozhoduje proto doba, kdy smír byl dojednán, ano tím teprve, právě tak jako jinak soudním výrokem, nastává jistota o tom, která ze stran bude dlužníkem a která věřitelem útratové pohledávky. Vznikla-li však, jak dolíčeno, útratová pohledávka vymáhaná žalující stranou po zahájení vyrovnacího řízení, nebyla jím zasažena, a nebránilo ustanovení § 12 (1) vyr. ř. z roku 1931 zde v úvahu přicházejícího povolení navržené exekuce.

Čís. 11937.

Za přerušeno řízení nebylo za všech okolností řádně ve sporu pokračováno (§ 1497 obč. zák.), nýbrž rozhodují tu okolnosti případu.

(Rozh. ze dne 29. září 1932, R I 751/32.)

Šlo o žalobu pojištěnce proti pojišťovně o zaplacení pojistného. Požár pojištěných předmětů nastal dne 18. září 1926, žaloba o zaplacení pojistného byla podána na pojišťovací společnost dne 12. listopadu 1926 a sporné řízení bylo přerušeno usnesením ze dne 17. února 1927 do skončení trestního řízení zahájeného proti žalobci pro zločin podvodu spáchaného při příležitosti požáru podle § 197, 200 a 203 tr. z. V této trestní věci byl žalobce Karel H. rozsudkem krajského soudu ze dne 9. září 1927 uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200, 201 a) a 203 tr. zák. Zmateční stížnost žalobce proti tomuto rozsudku podaná byla rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 21. března 1928, došlým na krajský soud dne 18. května 1928 zamítnuta a žalobce usnesením ze dne 18. května 1928 k rukám svého obhájce o tom vyrozuměn. Návrh žalobce na pokračování v řízení byl u soudu učiněn dne 24. října 1931. Žalobu o zaplacení pojistného procesní soud první stolice zamítl, maje za to, že žalobní nárok jest podle § 19 poj. zák. promlčen, ježto žalobce v řízení řádně nepokračoval. Odvolací soud zrušil napačený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl. Důvody: Řízení v souzeném sporu bylo

podle usnesení ze dne 17. února 1927 přerušeno podle § 191 c. ř. s., a stalo se tak usnesením soudu, nikoliv vůli stran. Řízení bylo ovšem k návrhu strany žalující ze dne 24. října 1931 obnoveno, avšak mohlo být kdykoliv znovu zahájeno i z úřadu, nezávisle na vůli stran. Ano tedy přerušení řízení jest nezávislé na vůli stran, nelze mu přikládati ten účinek, že přerušení znamená, že není řádně pokračováno ve sporu. Naopak jest i přerušené řízení pokládati za řádné pokračování v rozepři, právě vzhledem k tomu, že kdykoliv lze v přerušeném řízení pokračovati. Když tomu tak, jest za to míti, že bylo v souzeném případě řádně ve sporu pokračováno a že nedošlo k promlčení žalobního nároku.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by doplňně řízení o odvolání znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Podle § 192 první odstavec c. ř. s. může senát k návrhu nebo z úřadu opět zrušiti nařízení, která vydal, by jednání nebo řízení bylo odděleno, spojeno nebo přerušeno. Může tedy i strana působiti k tomu, by v řízení bylo pokračováno, a nelze proto souhlasiti s odvolacím soudem, že i za přerušného řízení se za všech okolností řádně ve sporu pokračuje. V té příčině vyslovil a blíže odůvodnil nejvyšší soud již v rozhodnutí uveřejněném ve sb. n. s. pod čís. 9046, že v otázce, zda přes klid řízení bylo řádně ve sporu pokračováno po rozumu § 1497 obč. zák. jest třeba zjištit, za jakých okolností, na jakou dobu a k jakému účelu byl klid ujednán, a dále v rozhodnutí uveřejněném ve sb. n. s. pod čís. 9396, že otázku, zda bylo ve smyslu § 1497 obč. zák. ve sporu řádně pokračováno, lze řešiti jen případ od případu, hledíc k tomu, zda žalobce jevil trvalý nezájem o náležitý postup sporného řízení, o čemž by v souzeném případě nemohlo býti řeči, kdyby bylo pravdou, co žalobce v té příčině přednesl v první stolici, že totiž po skončení trestního řízení bylo napřed pokračováno v souvisejícím sporu s jinou pojišťovnou, by pak podle jeho výsledku bylo pokračováno v tomto sporu, a že návrh na pokračování v tomto sporu byl učiněn po skončení sporu s onou pojišťovnou. Napadené rozhodnutí jest tudíž předčasné.

Čís. 11938.

Vady, jež se objevily teprve po šesti měsících po odevzdání, nemohou býti při koupi podle obchodního zákona vůbec uplatňovány, ani námitkou, a to ani tehdy, nemá-li kupitel vinu na opožděném objevení vad.

(Rozh. ze dne 29. září 1932, Rv I 1014/31.)

Proti žalobě žalující firmy proti žalované firmě o zaplacení kupní ceny namítla žalovaná, že zboží mělo vady. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic. Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v